

Nr 129.

Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående vissa anslag under landsstaten för budgetåret 1952/53 jämte i ämnet väckta motioner.

(3:e avd.)

I propositionen nr 1 har Kungl. Maj:t under elfte huvudtiteln, punkterna 164—166 samt 171, föreslagit riksdagen att, i avbidan på särskild proposition i ämnet, för budgetåret 1952/53 beräkna till Överståthållarämbetet: Avlöningar resp. Omkostnader två förslagsanslag av 3 525 000 resp. 400 000 kronor, till Länsstyrelserna: Avlöningar ett förslagsanslag av 31 000 000 kronor samt till Landsfogdarna m. fl.: Avlöningar ett förslagsanslag av 1 070 000 kronor.

Därefter har Kungl. Maj:t i propositionen nr 155, under åberopande av bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över inrikesärenden för den 14 mars 1952, föreslagit riksdagen att

dels godkänna de i propositionen framlagda grunderna för omorganisation av länsstyrelserna,

dels besluta, att omorganisationen skall träda i kraft den 1 januari 1953,

dels medgiva, att Kungl. Maj:t må utfärda de bestämmelser, som må bli erforderliga för genomförandet av omorganisationen,

dels bemyndiga Kungl. Maj:t att i enlighet med vad i propositionen förordats fastställa ändrade personalförteckningar för överståthållarämbetet, länsstyrelserna och landsfogdarna m. fl.,

dels godkänna av departementschefen förordade avlöningsstater för överståthållarämbetet, länsstyrelserna samt landsfogdarna m. fl., att tillämpas tills vidare fr. o. m. budgetåret 1952/53,

dels ock å driftbudgeten för budgetåret 1952/53 under elfte huvudtiteln anvisa till Överståthållarämbetet: Avlöningar resp. Omkostnader två förslagsanslag av 3 650 000 resp. 400 000 kronor, till Länsstyrelserna: Avlöningar ett förslagsanslag av 31 500 000 kronor samt till Landsfogdarna m. fl.: Avlöningar ett förslagsanslag av 1 095 000 kronor.

1:o) **Överståthållarämbetet: Avlöningar.** Ifrågavarande anslag är i riksdagen för innevarande budgetår uppfört med 2 935 000 kronor.

Överståthållarämbetets förslag om förstärkning av kansliavdelningarnas personal samt uppräknig av anslagsposten till övrig icke-ordinarie personal med 33 000 kronor anser sig departementschefen icke kunna biträda.

Övriga i propositionen angivna förslag rörande kansliavdelningarna förändra ej någon erinran från departementschefens sida.

Ämbetets framställningar rörande skatteavdelningen tillstyrkas i vad angår löneregleringar och omräkning.

Departementschefen vill i detta sammanhang anmäla, att ämbetet hemställt om inrättande fr. o. m. den 1 juli 1952 av 1 tjänst såsom taxeringsintendent i Ce 32 och 5 icke-ordinarie amanuens- eller kanslisttjänster vid skatteavdelningen. Det tillstyrkes att denna personalförstärkning tillföres taxeringsavdelningen fr. o. m. nästa budgetår.

Under hänvisning till vad chefen för civildepartementet anfört i propositionen nr 14 till innevarande års riksdag angående lönegradsplacering för viss biträdespersonal m. m. föreslås följande uppflyttning av vissa biträdestjänster på kansliavdelningarna, nämligen 2 kanslibiträden i Ce 11 till kontorister i Ce 13, 1 kontorsbiträde i Ca 8 till kontorist i Ca 13, 5 kontorsbiträden i Ca 8 till kanslibiträden i Ca 11 och 2 kontorsbiträden i Ce 8 till kanslibiträden i Ce 11. Inom skatteavdelningen anses följande befattningshavare böra uppflyttas, nämligen 1 kanslibitråde i Ca 11 och 6 kontorsbiträden i Ca 8 till kontorister i Ca 13, 2 kontorsbiträden i Ce 8 till kontorister i Ce 13, 4 kontorsbiträden i Ca 8 till kanslibiträden i Ca 11 samt 2 kontorsbiträden i Ce 8 till kanslibiträden i Ce 11.

Vidare anses såsom förordats i propositionen nr 132 angående vissa anslag till civilförsvaret för budgetåret 1952/53 m. m. tjänsten såsom civilförsvarsdirektör i Ce 31 böra indragas. I stället anses vid kansliavdelningarna böra inrättas en ny tjänst såsom assessor i Ce 30.

Storleken av överståthållarens representationsbidrag kommer att senare upptagas till prövning av chefen för civildepartementet.

Anslaget föreslås höjt med i runt tal 28 100 kronor för löneförbättringar i samband med chefslöneregleringen, 87 700 kronor för förstärkning av taxeringspersonalen och 32 600 kronor för lönereglering för biträdespersonalen. Härtill komma de automatiska utgiftsökningarna, vilka beräknas för kansliavdelningarna till ca 2 000 kronor för uppflyttningar i reglerad befordringgång, 6 300 kronor för löneklassuppflyttningar och 175 700 kronor för höjning av det rörliga tillägget samt för skatteavdelningen till 8 600 kronor för löneklassuppflyttningar och 388 400 kronor för höjning av det rörliga tillägget. Å andra sidan nedgår medelsbehovet med i runt tal 800 kronor för indragningen av civilförsvarsdirektörstjänsten och inrättandet av en assessorstjänst samt med ca 9 900 kronor till följd av personalutbyten på skatteavdelningen. Anslaget skulle alltså höjas med 718 700 kronor eller i runt tal 715 000 kronor.

Anslaget beräknas för kansliavdelningarna sålunda: avlöningar till överståthållaren och underståthållaren 55 800 (+ 5 300) kronor, avlöningar till ordinarie tjänstemän 520 100 (+ 17 700) kronor, arvoden och särskilda ersättningar, bestämda av Kungl. Maj:t, oförändrat 10 200, avlöningar till

övrig icke-ordinarie personal 300 000 (+ 5 000) kronor, representationsbidrag till överståthållaren oförändrat 15 000 kronor och rörligt tillägg 287 600 (+ 190 000) kronor.

För skatteavdelningen upptagas följande anslagsposter, nämligen avlöningar till ordinarie tjänstemän 1 222 700 (+ 39 100) kronor, avlöningar till övrig icke-ordinarie personal 635 500 (+ 45 800) kronor och till rörligt tillägg 603 100 (+ 412 100) kronor.

Anslagsposterna för ämbetet i dess helhet anses alltså böra uppföras med följande belopp: avlöningar till överståthållaren och underståthållaren 55 800 (+ 5 300) kronor, avlöningar till ordinarie tjänstemän 1 742 800 (+ 56 800) kronor, arvoden och särskilda ersättningar, bestämda av Kungl. Maj:t, oförändrat 10 200 kronor, avlöningar till övrig icke-ordinarie personal 935 500 (+ 50 800) kronor, representationsbidrag till överståthållaren oförändrat 15 000 kronor och rörligt tillägg 890 700 (+ 602 100) kronor.

Anslaget bestämmes alltså till 3 650 000 (+ 715 000) kronor.

I anledning av förslagen föreslås personalförteckningen ändrad på det sätt, att en tjänst som taxeringsintendent i Ce 32 och en som assessor i Ce 30 samt 8 kontoristtjänster i Ca 13 och 8 kanslibiträdestjänster i Ca 11 upptagas ävensom en tjänst som civilförsvarsdirektör i Ce 31 och 13 kontorsbiträdestjänster i Ca 8 uteslutas.

Utskottet har icke funnit anledning till erinran mot Kungl. Maj:ts förslag och hemställer därför,

att riksdagen må

a) bemyndiga Kungl. Maj:t att vidtaga de ändringar i personalförteckningen för överståthållarämbetet, vilka av departementschefen angivits i statsrådsprotokollet över inrikesärenden för den 14 mars 1952;

b) godkänna följande avlöningsstat för överståthållarämbetet, att tillämpas tills vidare fr. o. m. budgetåret 1952/53:

Avlöningsstat.

1. Avlöningar till överståthållaren och underståthållaren, <i>förslagsvis</i>	55 800
2. Avlöningar till ordinarie tjänstemän, <i>förslagsvis</i>	1 742 800
3. Arvoden och särskilda ersättningar, bestämda av Kungl. Maj:t, <i>förslagsvis</i>	10 200
4. Avlöningar till övrig icke-ordinarie personal, <i>förslagsvis</i>	935 500
5. Representationsbidrag till överståthållaren ..	15 000
6. Rörligt tillägg, <i>förslagsvis</i>	890 700

Summa förslagsanslag kronor 3 650 000;

c) till *Överståthållarämbetet: Avlöningar* för budgetåret 1952/53 under elfte huvudtiteln anvisa ett förslagsanslag av 3 650 000 kronor.

2:o) *Överståthållarämbetet: Omkostnader*. Anslaget är i riksstaten för innevarande budgetår uppfört med 315 000 kronor.

Medelsbehovet under anslagsposten till sjukvård m. m. uppskattas för kansliavdelningarna till 9 000 kronor och för skatteavdelningen till 14 300 kronor, vilket innebär en uppräknig med 4 000 resp. 7 300 kronor. Anslagsposten till reseersättningar föreslås höjd med 300 kronor för kansliavdelningarna och med 1 000 kronor för skatteavdelningen. Till expenser för kansliavdelningarna förordas en ökning av medelsanvisningen med 4 000 kronor för bränsle, lyse och vatten samt 8 800 kronor för övriga expenser. För skatteavdelningen beräknas för nästa budgetår 30 000 kronor till bränsle, lyse och vatten samt 225 000 kronor till övriga expenser, d. v. s. resp. 14 000 och 50 700 kronor mer än för innevarande budgetår. Kostnaderna för tryckning av aktievärderingslistorna skola i fortsättningen bestridas av riksskattenämnden. Med hänsyn härtill anses anslagsposten till publikationstryck kunna minskas med 5 100 kronor. Anslaget för nästa budgetår föreslås alltså höjt med 85 000 kronor till 400 000 kronor.

Utskottet tillstyrker Kungl. Maj:ts förslag och hemställer alltså, att riksdagen må till *Överståthållarämbetet: Omkostnader* för budgetåret 1952/53 under elfte huvudtiteln anvisa ett förslagsanslag av 400 000 kronor.

3:o) *Länsstyrelserna: Avlöningar*. För innevarande budgetår har under denna rubrik anvisats ett förslagsanslag av 22 600 000 kronor.

Med stöd av Kungl. Maj:ts bemyndiganden den 5 mars och 30 juni 1948 tillkallade chefen för inrikesdepartementet sex sakkunniga att inom departementet biträda med utredning rörande länsstyrelsernas organisation och ställning inom den lokala förvaltningen. De sakkunniga, som antagit benämningen 1948 års länsstyrelseutredning (i det följande benämnd utredningen), ha i juli 1950 avgivit betänkande angående länsstyrelsernas organisation och ställning inom länsförvaltningen (SOU 1950:28).

I betänkandet framlagda förslag avse väsentligen att åstadkomma dels en samordning av länsförvaltningen och dels en nydaning av länsstyrelsernas inre organisation.

I fråga om samordningen av länsförvaltningen har föreslagits, att de fristående organen länsarbetsnämnd, länsbostadsnämnd, länsnykterhetsnämnd, mödrahjälpnämnd och länsvägnämnd inordnas i länsstyrelsen. Beträffande lantbruksnämnden — som förutsatts skola bestå som särskilt

organ — har förordats, dels att landshövdingen skall vara självskriven ledamot och ordförande med landssekreteraren som suppleant för honom i hans egenskap av ledamot, dels att landssekreteraren eller hans ersättare skall närvara vid nämndens sammanträden även då landshövdingen tjänstgör som ordförande.

Vidare föreslås, att länsstyrelsens experter knyts fastare till länsstyrelsen. De skulle vara skyldiga att såsom föredragande i länsstyrelsen handlägga dem berörande ärenden eller att eljest närvara vid handläggningen i länsstyrelsen av dylika ärenden med rätt och skyldighet att vid avvikande mening avgiva reservation. Skyldighet att åtaga sig föredragningsuppgifter eller att eljest närvara skulle åläggas länsarkitekt, förste provinsialläkare, länsveterinär, distriktsingenjör för vattenförsörjning och avlopp, landsfogde, biträdande landsfogde, lappfogde, lappfogdeassistent och länsbrandinspektör. Överlantmätaren och lantbruksdirektören, vilka icke avses skola ianspråktagas som föredragande, skulle ha skyldighet att närvara vid handläggningen i länsstyrelsen av dem berörande ärenden. En ny befattning — socialkonsulent — skulle inrättas, på vars innehavare skulle läggas fattigvårds- och barnavårdskonsulentens samt länsnykterhetsnämndens ombudsmans uppgifter.

Vad angår länsstyrelsernas inre organisation har utredningen förordat införandet av sektionssystem, i samband varmed avdelningscheferna i princip skulle befrias från egen föredragningskyldighet. Deras uppgifter skulle i stället bli av överdirektörs- och expeditionschefskaraktär. Det av utredningen framlagda förslaget till sektionsindelning och till personalorganisation bygger på den förutsättningen, att de fristående organen i förut angiven omfattning skulle inordnas i länsstyrelsen.

Utredningen har därjämte föreslagit, delvis som en konsekvens av de fristående organens inordnande i länsstyrelsen, att lekmän såsom bisittare skulle delta i länsstyrelsens beslut i vissa fall. De ärenden, vari lekmän borde delta, skulle röra arbetsmarknadsfrågor, bostadspolitiska frågor, socialvårdsfrågor, inbegripet ärenden rörande mödrahjälp och frihetsberövanden, bebyggelseplanering samt väg- och trafikfrågor.

Sedan de i betänkandet framlagda förslagen blivit föremål för överväganden inom departementet, uppdrogs åt utredningens sekreterare, numera landssekreteraren Åke H:son Sylwan, att i vissa avseenden och med ledning av de avgivna remissutlåtandena överarbeta betänkandet. I juli 1951 överlämnade Sylwan en promemoria, dagtecknad den 14 juli 1951 (i det följande kallad promemorian), med förslag till partiell länsstyrelserreform.

Till grund för förslagen i promemorian har lagts antagandet, att någon inordning i länsstyrelsen av länsarbetsnämnd, länsbostadsnämnd, länsnykterhetsnämnd eller länsvägnämnd f. n. icke hör komma till stånd, men att förslaget i övrigt i tillämpliga delar genomföres.

En närmare redogörelse för utredningens och Sylwans förslag samt för däröver avgivna yttranden lämnas å s. 10—35 i propositionen.

Departementschefen har beträffande *samordningen av länsförvaltningen* framhållit, att länsförvaltningen är splittrad på ett flertal från varandra fristående länsorgan. Anledningen härtill torde främst vara, att behandlingen av de frågor, som tillagts de särskilda länsorganen, krävt speciell sakkunskap samt medverkan av lekmän, krav, som länsstyrelserna med nuvarande organisation icke ansetts kunna tillgodose. Dessa nya organ ha kunnat koncentrera sig på sina specialuppgifter på ett sätt, som utan tvivel varit till stort gagn, men samtidigt ha olägenheterna av splittringen varit avsevärda icke minst för allmänheten, som ofta måste i samma ärende vända sig till ett flertal länsorgan. Framför allt ha de framträtt på samhällsplaneringens, byggnadsväsendets och socialvårdens områden.

Vid t. ex. bebyggelseplanering fordras deltagande av — förutom länsstyrelse och merendels lantbruksnämnd — länsarkitekt, överlantmätare, vägdirektör, distriktsingenjör för vatten och avlopp, landsantikvarie m. fl. Som remissmyndigheter eller självständigt beslutande organ delta i byggnadsfrågor jämte länsstyrelsen och övriga nyssnämnda myndigheter länsarbetsnämnd, länsbostadsnämnd, yrkesinspektör och andra. Inspektioner på socialvårdens och närliggande arbetsfält förrättas såväl av länsstyrelsens tjänstemän som av fattigvårds- och barnavårdskonsulenter samt tjänsteläkare.

Det anförda anser departementschefen vara tillräckligt för att belysa det starka behovet av en samordning de olika myndigheterna emellan. Regler och fastställda former för detta samarbete saknas i stort sett. För att i någon mån råda bot på bristen härutinnan har inom flertalet län ett formöst samarbete kommit till stånd genom de s. k. länsråden. Vidare har man sökt främja samordningen genom att i största möjliga utsträckning förordna landshövdingarna såsom ordförande i länsnämnderna.

De i promemorian framförda förslagen i förevarande hänseenden innebära följande. Man förutsätter, att mödrahjälpsnämnden skall inlemmas i länsstyrelsen. I länsarbets-, länsbostads- och lantbruksnämnd skall landshövdingen vara självskriven ledamot och ordförande. Såsom personlig suppleant för honom i hans egenskap av ledamot föreslås landssekreteraren skola fungera. Därest landshövdingen icke anses skola obligatoriskt vara ordförande, förordas alternativt, att man vid uppkommande vakanser eftersträvar, att han utses till ordförande. Vidare föreslås, att — oavsett vem som är ordförande — landssekreteraren eller annan länsstyrelsetjänsteman skall ha rätt och skyldighet att närvara vid nämndernas sammanträden. Å andra sidan skola chefstjänstemännen hos länsnämnderna ävensom länsstyrelseexperterna ha rätt och skyldighet att närvara vid handläggningen inom länsstyrelserna av dem berörande ärenden. Slutligen förutsättes, att länsstyrelsen skall kunna ålägga experterna viss föredragningskyldighet

vid länsstyrelsen. Skyldighet skall åvila expert och chefstjänsteman, antingen han är föredragande eller ej, att vid avvikande mening avgiva reservation.

Spörsmålet om medverkan av lekmän i länsstyrelsen i socialvårdsfrågor har behandlats av alkoholistvårdsutredningen, 1948 års lösdriveriutredning och socialvårdskommittén, till vilkas förslag i detta avseende slutlig ställning ännu icke tagits. Motsvarande frågor äro föremål för överväganden inom barnavårdsutredningen och 1947 års psykopatvårdsutredning. Vidare anses frågan om administrativa frihetsberövanden över huvud taget komma att bliva föremål för närmare överväganden. Med hänsyn till nu angivna förhållanden finner sig departementschefen icke kunna f. n. taga slutlig ställning till förslaget om lekmanamedverkan i länsstyrelserna. Härav följer, att departementschefen ej nu kan förorda, att mödrahjälpsnämnderna inordnas i länsstyrelserna.

Den under rådande förhållanden lämpligaste vägen till samordning inom länsförvaltningen anses vara att skapa bättre förutsättningar för en intensivare samverkan på tjänstemannaplanet. Vidare finner departementschefen naturligt att landshövdingarna skola vara ordförande i länsnämnderna. Denna ordning anses emellertid icke böra göras obligatorisk. Vad i promemorian i övrigt föreslagits beträffande samordningen föranleder ej någon erinran från departementschefens sida. Det förutsättes emellertid, att de erforderliga administrativa föreskrifterna komma att utformas på sådant sätt, att experternas fältarbete ej hindras.

I fråga om *länsstyrelsernas inre organisation* har, framhåller departementschefen, länsstyrelsens organisationsform tillkommit och avpassats efter arbetsuppgifter, som varken till sin innebörd eller omfattning äro jämförbara med de nuvarande. Organisationen är icke heller konstruerad med tillräcklig hänsyn till behovet av att på länsstyrelsen kunna lägga nya arbetsuppgifter.

I likhet med vad som förutsatts i utredningen och promemorian anses lämpligt, att den nuvarande indelningen av länsstyrelsen i två huvudavdelningar, landskontor och landskansli, bibehålles. Länsstyrelsens arbetsuppgifter låta sig nämligen naturligt indelas i å ena sidan sådana som höra till kameral- och skatteväsendet samt å andra sidan övriga ärenden. Länsstyrelsens uppgifter äro numera så omfattande, att den inre organisationen måste rationaliseras om de tidigare antydda olägenheterna skola kunna elimineras. Detta anses kunna vinnas genom tillämpning i viss omfattning av den inom de centrala ämbetsverken hävdvunna byråorganisationen. I någon utsträckning har så redan skett, främst beträffande landskontoren.

Ett dylikt system skulle enligt departementschefen öppna möjligheter för såväl landshövdingen som avdelningscheferna att i ökad omfattning delegera göromål av mindre vikt till underlydande befattningshavare. Särskilt anses det önskvärt, att avdelningscheferna, och då främst landssekrete-

rarna, befrias från den egna föredragningen, som särskilt för landssekreterarna är synnerligen betungande. Detta anses vara en förutsättning för att avdelningscheferna skola kunna fullgöra de av utredningen berörda expeditionschefsuppgifterna. Därigenom få avdelningscheferna även större möjligheter att ägna sig åt betydelsefullare frågor, särskilt initiativärenden, och att mera effektivt leda verksamheten inom vederbörande avdelning. En förutsättning härför anses emellertid vara, att arbetsuppgifterna inom vardera huvudavdelningen allt efter sin art sammanföras inom mindre enheter, var och en under ledning av en kvalificerad chef. En sådan uppdelning på smärre enheter, samordnade under avdelningschefen, skulle enligt departementschefen främja kontinuitet och enhetlighet samt tillgodose tidens krav på en aktiv förvaltningsverksamhet. Byråsystemet anses även lämna större utrymme än nuvarande ordning för den personalledande verksamhet, som är en förutsättning för att en rationell fördelning av arbetsuppgifterna efter svårighetsgrad skall kunna ske utan att enhetligheten eftersättes. Härigenom anses behovet av kvalificerad personal kunna begränsas till vad som är oundgängligen nödvändigt. Även i övrigt skulle man ernå en smidigare personalorganisation. Slutligen skulle byråsystemet medföra, att vid behov ytterligare verksamhetsgrenar kunna läggas på länsstyrelsen genom inrättande av nya sektioner utan att organisationsformen därvid behöver rubbas.

De fördelar, som stå att vinna genom en utbyggnad av byråsystemet inom länsstyrelserna, anses påtagliga. Departementschefen anser det därför välbetänkt att nu genomföra en sådan organisation, här dock i bemärkelsen sektionsorganisation. Av utredningen och i promemorian framlagda förslag finner departementschefen ändamålsenliga och anser, att de i stort sett kunna accepteras. Denna uppfattning anses bestyrkas av de goda erfarenheter, som vunnits vid den inom fem länsstyrelser pågående försöksverksamheten.

Grundläggande för den närmare utformningen av den inre organisationen är de olika länsstyrelsernas arbetsmängd på skilda områden.

Följande gruppindelning förordas.

L ä n			
<i>Grupp I</i>	<i>Grupp III</i>	C.	<i>Grupp IV</i>
Stockholms Malmöhus Göteborg o. Bohus	A. Östergötlands Kristianstads Värmlands Kopparbergs Gävleborgs	Jönköpings Kalmar	Uppsala Kronobergs Blekinge Hallands
<i>Grupp II</i>	B.	D.	<i>Grupp V</i>
Älvsborgs Västernorrlands	Västerbottens Norrbottens	Södermanlands Skarborgs ¹ Örebro ¹ Jämtlands Västmanlands	Gotlands
¹ Ur landskontorssynpunkt äro länsstyrelserna i Skarborgs och Örebro län att hänföra till grupp III ² C.			

Departementschefen föreslår, att det inom landskanslierna vid länsstyrelserna i Stockholms, Malmöhus, Göteborgs och Bohus, Älvsborgs, Väster-norrlands, Västerbottens och Norrbottens län skall finnas en allmän sek-tion, en planeringssektion, en socialsektion och en försvarssektion. För övriga länsstyrelser föreslås, att socialsektionen sammanföres med den all-männa sektionen. I fråga om Gotlands län föreslås att landskansliet orga-niseras som en sektion.

Den förordade nya organisationsformen för länsstyrelserna kräver en översyn av personalorganisationen. Man har då enligt departementschefen att utgå från att — bortsett från tillgodoseendet av vissa ackumulerade personalbehov, främst på taxeringssektionen — länsstyrelsernas nuva-rande arbetsuppgifter skola kunna fullgöras med i allmänhet oförändrat personalantal. Det blir i stort sett endast fråga om en omfördelning av arbetsuppgifterna i samband med den inre decentraliseringen. Cheferna för sektionerna komma att erhålla mera krävande och ansvarsfulla arbetsupp-gifter än de nuvarande länsassessorerna. Sektionscheferna skola nämligen svara för vissa uppgifter, som nu fullgöras av avdelningscheferna, och be-sluta i ärenden, som av underordnade föredragas för dem. Sektionschefen anses själv böra föredraga viktigare frågor samt, när det erfordras, när-vara vid underordnades föredragning inför avdelningschef eller landshöv-ding. Såvitt angår landskansliet anses nödvändigt att ställa särskilda krav på chefen för dess allmänna sektion. Denne sektionschef kommer nämligen att få ansvaret för ett mera mångskiftande och till arbetsmängden större verksamhetsområde än vad fallet är beträffande övriga sektionschefer. Genom att landssekreteraren i större omfattning än nu skall övertaga vissa av landshövdingens uppgifter och därför anses komma att få ägna mera tid åt den yttre verksamheten, uppstår ett ökat behov av ersättare för honom. Denna uppgift anses lämpligen böra anförtros nyssnämnda sek-tionschef. Ätminstone vid de större länsstyrelserna anses denna uppgift komma att få en sådan omfattning, att behov av särskild ersättare även för sektionschefen kommer att föreligga. Med hänsyn härtill och för att i någon mån tillmötesgå yrkandena om tillräckligt kvalificerad personal för handläggning av socialärendena föreslås, att vid envar av länsstyrelserna tillhörande grupperna I och III A skall under sektionschefen inrättas en något mera kvalificerad tjänst än den nuvarande förste länsnotariatjänsten.

De möjligheter att företaga ytterligare decentralisering utan att efter-sätta kravet på säkerhet, som det nya systemet medgiver, anses även böra utnyttjas så, att därför lämpade landskanslistor och landskontorister an-förtros att föredraga mera rutinmässiga ärenden. Härigenom vinner man bl. a., att det nuvarande systemet med s. k. enmansärenden bättre kan an-passas efter kravet på säkerhet. Erfarenheterna ha tillika visat, att vissa av de nuvarande arbetsdetaljerna äro för små för att medgiva en tillräck-ligt smidig disposition av personalen. Departementschefen ansluter sig där-

för till förslaget, att den omedelbara ledningen av biträdespersonalens arbete inom varje sektion i princip skall åvila en landskanslist resp. landskontorist såsom arbetsledare.

I fråga om personalbehovet erinras, att länsstyrelserna under en lång följd av år praktiskt taget icke erhållit någon förstärkning av den kvalificerade personalen, oaktat arbetsuppgifterna under denna tid ökat avsevärt. Därvid bortses från förändringarna i samband med omorganisationen av bl. a. folkbokföringen och uppbörderna. Detta har medfört, att det f. n. föreligger ett uppdämt behov av sådan personal. Mest framträdande är detta inom taxeringssektionen. Arbetsmaterialet har under senare år kraftigt stegrats genom att antalet skattskyldiga väsentligt ökats. Sålunda uppgick antalet självdeklarationer i länen år 1940 till 2 443 321, medan motsvarande siffra år 1950 var 3 467 385. Under senare tid ha vidare åtskilliga åtgärder på skatteväsendets område beslutats, vilka inverka på taxeringssektionernas arbetsbörd. Källskattesystemet har medfört en icke obetydlig kontrollverksamhet även inom taxeringssektionen. Genom lagstiftningen om beskattning av realisationsvinst och ackumulerad inkomst, av familjebolag, försäkringsbolag, av försäkringstagare och folkpensionärer samt angående utskiftningsskatt, bolagsfusioner och avsättning till pensionsstiftelse ha nya eller ökade arbetsuppgifter tillförts sektionerna. Samma är förhållandet med tillämpningen av avtal med främmande stater till förhindrande av dubbelbeskattning. Även lagstiftningen om taxering av jordbrukare efter bokföringsmässiga grunder kommer att förorsaka taxeringssektionerna mycket merarbete. Någon mot dessa uppgifter av mera stadigvarande natur svarande personalförstärkning har icke kommit taxeringssektionerna till del. En följd härav har blivit, att den tillgängliga arbetskraften måst inriktas väsentligen på behandlingen av besvärsmål, medan bokgranskning och efterprovning av taxeringsmaterialet över huvud måst eftersättas. En avsevärd förstärkning av personalen anses därför nödvändig för att taxeringssektionerna skola kunna bemästra sina arbetsuppgifter. Med hänsyn härtill föreslås, att en biträdande taxeringsintendenttjänst inrättas vid envar av länsstyrelserna, tillhörande grupperna I—III B, dock att vid länsstyrelserna i Malmöhus samt Göteborgs och Bohus län inrättas två sådana tjänster. Det ytterligare behovet av biträdande taxeringsintendenter anses liksom nu böra tillgodoses genom tidsbegränsade förordnanden. Vidare föreslås antalet taxeringsinspektörer i 27 lönegraden ökat med 12 och de i 24 lönegraden med 14. Härjämte anses ytterligare tjänster som taxeringsassistent i reglerad befordringsgång böra inrättas till ett antal av 26. Emellertid anses denna personalförstärkning icke förslå för bestridande även av de arbetsuppgifter av mera tillfällig karaktär, som bli en följd av vissa redan beslutade eller föreslagna åtgärder. Särskilt åsyftas investeringsskatten, de nya bestämmelserna om investeringsavgift, om varulagervärdering och om avsättning till investeringskonto för skog samt den

föreslagna konjunkturskatten. För bestridande av dessa mera tillfälliga uppgifter anses länsstyrelserna böra bemyndigas att anställa erforderlig tillfällig personal. Såväl för de stadigvarande som de mera tillfälliga uppgifterna erfordras härutöver ytterligare biträdespersonal. Den föreslagna förstärkningen av taxeringspersonalen anses böra genomföras redan med ingången av nästa budgetår. Rekryteringen till de nu föreslagna tjänsterna anses i viss utsträckning kunna ske från landskontoristkåren.

I övrigt ansluter sig departementschefen till förslagen i promemorian i vad de avse landskontoren.

Vad angår personalbehovet för landskanslierna anser sig departementschefen kunna godtaga det i promemorian framlagda förslaget med ovan angivna modifikationer beträffande förste länsnotarietjänsterna samt följande ändringar. Med hänsyn till arbetsuppgifternas omfång föreslås länsstyrelserna i grupperna I och II förstärkas med vardera en länsnotarie, nämligen länsstyrelserna i Stockholms och Älvsborgs län med en icke-ordinarie samt övriga länsstyrelser med en ordinarie andre länsnotarie. Den förordade uppflyttningen av länsstyrelsen i Västmanlands län till grupp III D medför, att länsstyrelsen bör tilldelas en ordinarie andre länsnotarietjänst och en ordinarie landskanslisttjänst. I propositionen nr 132 angående anslag till civilförsvaret för budgetåret 1952/53 föreslås att tjänsten som civilförsvarsdirektör i länet indrages. Då Kungl. Maj:t den 30 november 1951 förordnat, att Gotlands län skall utgöra ett civilförsvarsområde, kan civilförsvarschefen inom området övertaga åtskilliga av de på länsstyrelsen eljest ankommande civilförsvarsuppgifterna. Vissa mera krävande uppgifter av detta slag komma likväl att kvarstå. Då vidare promemorians förslag enligt departementschefens mening icke tillräckligt tillgodoser behovet av kvalificerad ersättare för landssekreteraren, föreslås, att förste länsnotarietjänsten ersättes med en länsassessorstjänst. För handhavande av löpande föredragningsuppgifter erfordras härjämte en tjänst som ordinarie andre länsnotarie.

Vid övergången till den nya organisationen, som av praktiska skäl föreslås tillämpad fr. o. m. den 1 januari 1953, anses möjlighet böra finnas för Kungl. Maj:t att till övergångsstat överföra sådana befattningshavare, vilka på grund av svag hälsa eller av annan orsak ej äro fullt tjänstedugliga eller lämpliga att övergå till den nya organisationen. I den mån så kan ske föreslås häremot svarande antal lägre befattningar hållas vakanta. Motsvarande vakantsättning anses böra upprätthållas, så länge vissa till följd av den nya organisationen övertaliga extra ordinarie befattningshavare kvarstå i tjänst. Slutligen föreslås att en förste länsnotarie- och en förste länsbokhållartjänst, som f. n. uppehållas på förordnande, så länge två motsvarande befattningshavare kvarstå å indragningsstat, få återbesättas i vanlig ordning.

Beträffande utbildnings- och kompetensfrågor framhåller departements-

chefen, att landskanslisterna i betydande utsträckning anförtros att bereda vissa ärenden och uppsätta förslag till beslut. Den möjlighet, som länsstyrelserna numera ha att förordna landskanslist till föredragande i ärenden av expeditionell natur eller av enklare beskaffenhet, utnyttjas även. Därest den ovan föreslagna inre organisationen av länsstyrelserna genomföres, anses landskanslisterna komma att i väsentligt större omfattning utnyttjas såsom föredragande. Med hänsyn härtill anses, såsom utredningen och länsstyrelsernas utbildningsnämnd föreslagit, särskild utbildning böra anordnas för landskanslisterna. Vad nämnden förordat i fråga om villkor för erhållande av ordinarie landskanslisttjänst samt om antagande till extra landskanslist av befattningshavare ur biträdeskategorien anses nu icke behöva upptagas till behandling. Omfattningen av utbildningen föreslås vara den av utbildningsnämnden föreslagna. Det förutsättes få ankomma på Kungl. Maj:t att närmare besluta om kursernas utformning. Utbildningen anses böra handhas av utbildningsnämnden. Mot den gjorda beräkningen av kostnaderna för kurserna har departementschefen ingen erinran. Dessa utgifter föreslås — i likhet med kostnaderna för utbildning av landskontorister — få bestridas från anslaget till Länsstyrelserna: *Expenser*. Den för nästa budgetår erforderliga medelsanvisningen anses rymmas inom det belopp, varmed anslaget i statsverkspropositionen föreslagits uppfört.

Vissa länsstyrelser ha enligt departementschefen i *särskilda framställningar* föreslagit inrättande av tjänster utöver de ovan föreslagna. Vidare ha civilbefälhavarna hemställt, att Kungl. Maj:t måtte vidtaga åtgärder för inrättande av befattningar som kanslichefer åt dem.

Med anledning härav föreslår departementschefen, att enligt grunderna för den reglerade befordringsgången för biträden med skriv- och kontorsgöromål ytterligare 57 extra ordinarie sådana biträden fr. o. m. nästa budgetår erhålla ordinarie tjänster i Ca 8. Vidare tillstyrkes att till förfogande för var och en av de fem civilbefälhavarna fr. o. m. nästa budgetår ställes en särskild föredragande. Denne anses efter civilbefälhavarens bestämmande böra biträda de enskilda länsstyrelserna och närmast under civilbefälhavarna följa planläggningen och leda samordningen mellan de olika länen och skilda verksamhetsområdena. Höga krav måste därför enligt departementschefen ställas på föredragandens förmåga att taga initiativ och leda utredningar av olika slag liksom på hans auktoritet och förmåga att samarbeta. Föredraganden anses böra vara arvodesanställd. Arvodet föreslås motsvara avlöning till länsassessor i begynnelselöneklassen. Därest länsassessor, som åtnjuter lön enligt högre löneklass än den nyssnämnda, förordnas på befattningen, anses han böra få bibehållas i sin löneställning.

I fråga om *lönegradsplacering av viss personal* har i propositionen nr 107 rörande lönegradsplacering för vissa tjänster m. m. framlagts förslag, som beröra löneställningen även för vissa befattningar vid länsstyrelserna. Beträffande dessa befattningar hänvisas till nämnda proposition. I fråga

om andra tjänster åter är lönegradsfrågan eller väntas bli föremål för överväganden inom tjänsteförteckningskommittén. Med hänsyn härtill räknar departementschefen med nedan angivna undantag med nuvarande lönegradsplacering av tjänsterna inom länsstyrelseorganisationen. Tjänsterna som taxeringsinspektör i Ce 27 — såväl de nuvarande som de förordade nya tjänsterna — anses fr. o. m. nästa budgetår böra uppföras på ordinarie stat och benämnas förste taxeringsinspektör. Till ordinarie stat föreslås även överförda nuvarande tjänster som taxeringsinspektör i Ce 24, medan nytillkommande sådana tjänster föreslås inrättade såsom extra ordinarie. De i promemorian framförda förslagen med avseende på lönereglering för biträdespersonalen — vilka bygga på av länsstyrelseutredningen i samråd med biträdesutredningen uppgjorda förslag — anses böra genomföras fr. o. m. nästa budgetår. Till innehavarna av de förordade tjänsterna som biträdande taxeringsintendent föreslås i avvaktan på att lönegraden bestämmas för dessa tjänster utgå arvode med belopp, motsvarande avlöning enligt 31 löneklassen.

I detta sammanhang vill departementschefen vidare upptaga frågan om reglering av avlöningsförmånerna för den nuvarande landshövdingen i Södermanlands län, vilken kvarstår på 1925 års lönestat för landshövdingarna. Till följd av löneutvecklingen under senare tid har denne landshövdingens löneförmåner i förhållande till övriga landshövdingars kommit att minska. För att i viss utsträckning återställa den tidigare relationen föreslås att han kommer i åtnjutande av ett månatligt lönetillägg av 500 kronor.

Storleken av landshövdingarnas representationsbidrag kommer senare att upptagas till prövning av chefen för civildepartementet.

Vid bifall till vad ovan föreslagits skulle enligt redovisade *kostnadsberäkningar* medelsbehovet under anslaget öka med 1 440 000 kronor för förstärkning av taxeringspersonalen, 100 000 kronor för utökning av landskansliernas arbetskraft, 130 000 kronor för lönereglering för biträdespersonalen samt 86 000 kronor för särskilda föredragande åt civilbefälhavarna.

Anslaget beräknas sålunda: avlöningar till landshövdingarna 660 000 kronor, avlöningar till övriga tjänstemän å ordinarie stat 10 250 000 kronor, avlöningar till tjänstemän å övergångsstat 260 000 kronor, arvoden och särskilda ersättningar, bestämda av Kungl. Maj:t, 180 000 kronor, därav till sakkunniga, militärassistenter och inkvarteringschefer resp. 98 000, 71 500 och 10 500 kronor, avlöningar till övrig icke-ordinarie personal 12 250 000 kronor, särskilda löneförmåner till ordinarie tjänstemän 135 000 kronor, tilläggsförmåner åt befattningshavare å äldre stat 19 000 kronor samt rörligt tillägg 7 746 000 kronor.

Anslaget bestämmas alltså till 31 500 000 kronor.

I förevarande sammanhang har utskottet till behandling förehaft följande motioner, nämligen

dels två likalydande motioner, väckta den ena inom första kammaren av

herrar *Ahlberg* och *Boo* (I: 414) och den andra inom andra kammaren av fröken *Wetterström m. fl.* (II: 596), i vilka hemställts, att riksdagen vid behandlingen av Kungl. Maj:ts proposition nr 155 i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte anhålla att en omprövning beträffande biträdespersonalens arbetsuppgifter och löneställning vid länsstyrelserna skyndsamt företages och förslag härom framläggas med retroaktiv verkan från och med budgetåret 1952/53, samt att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte anhålla om att villkoren för biträdespersonal vid tillträde till utbildningskurserna och befodringskarriären för landskanslistor förbättras,

dels ock en inom andra kammaren av herr *Olsson* i *Mellerud m. fl.* väckt motion (II: 533), vari hemställts, att riksdagen måtte besluta, att å landskontoret i Älvsborgs län skola finnas bl. a. 3 länsassessorer samt att därstädes nu befintliga länsbokhållartjänster i Ca 24 i stället minskas med 1.

Beträffande de skäl, motionärerna anfört till stöd för sina yrkanden, får utskottet hänvisa till motionerna II: 596 samt II: 533.

Utskottet understryker vad departementschefen anfört i fråga om sådan samordning av länsförvaltningen, att de erforderliga administrativa föreskrifterna utformas på sådant sätt, att experternas fältarbete ej hindras. Härutöver vill utskottet särskilt framhålla angelägenheten av att fortlöpande uppmärksamhet ägnas möjligheterna att förenkla instruktioner och därmed jämförliga bestämmelser, så att dubbelarbete undviks så långt detta är möjligt utan att ändamålet med inspektioner och annat förvaltningsarbete äventyras.

Departementschefens beträffande länsstyrelsernas inre organisation framlagda förslag att vid länsstyrelserna skall genomföras en sektionsorganisation föranleder ej erinran från utskottets sida. Då sektionscheferna skola vara underställda avdelningscheferna, är det uppenbart, att sektionsindelningen icke kan tagas till intäkt för allmänna krav på löneförbättringar för sektionschefernas del. Vad departementschefen anfört om grupperingen av länsstyrelserna kan utskottet i och för sig godtaga. De skäl som anförts i motionen II: 533 för likställighet i fråga om personaluppsättningen på landskontoren vid länsstyrelserna i Älvsborgs och Västernorrlands län — vilka av departementschefen båda hänförts till grupp II — har utskottet emellertid funnit beaktansvärda. Utskottet vill därför förorda, att Kungl. Maj:t tager denna fråga under förnyat övervägande. Hinder bör därvid ej möta för Kungl. Maj:t att utbyta en av de vid länsstyrelsen i Älvsborgs län befintliga länsbokhållartjänsterna mot en länsassessorstjänst samt att vidtaga häremot svarande ändring i personalförteckningen för länsstyrelserna, för den händelse utbytet skulle befinnas ofrånkomligt. Någon uppräknig av anslaget i anledning härav finner utskottet ej erforderlig.

Den betydande ökning av anslaget, som Kungl. Maj:t föreslagit, är väsent-

ligen föranledd av kostnader för den förstärkning av taxeringspersonalen, som nu begäres. Utskottet anser det visserligen otillfredsställande, att den nu tillgängliga arbetskraften måst till så betydande del som nu är fallet inriktas på behandlingen av besvärsmål, men finner å andra sidan den föreslagna utbyggnaden av personalorganisationen ägnad att inge starka betänkligheter. I anslutning härtill förutsätter utskottet att Kungl. Maj:t tager under ytterligare omprövning nödvändigheten av att nu genomföra en så kraftig utökning som i propositionen föreslagits av antalet tjänster vid länsstyrelserna — detta så mycket mera som riksdagen i skrivelse den 13 maj 1950, nr 219, begärt en allsidig och förutsättningslös utredning rörande taxeringsförfarandet och taxeringsprocessen.

Trots de betänkligheter, som sålunda anförts, vill utskottet icke motsätta sig Kungl. Maj:ts förslag beträffande personalorganisationen för nästa budgetår om detta efter den av utskottet förordade omprövningen finnes vara oundgängligt. Vad departementschefen anført beträffande rekryteringen till de i propositionen föreslagna tjänsterna föranleder ej annat uttalande från utskottets sida än att det visserligen bör tillses att fullt kvalificerad personal erhålles för de i varje fall föreliggande arbetsuppgifterna, men att å andra sidan kraven på teoretisk utbildning ej böra sättas högre än nödvändigt. Schablonmässiga dispenser böra icke ifrågakomma; avgörande vikt bör vid varje tillsättning i stället fästas vid vederbörandes sakliga kvalifikationer, vilka kunna dokumenteras lika väl genom praktisk erfarenhet och ådagalagd duglighet som genom akademisk utbildning.

Kungl. Maj:ts förslag i fråga om utbildnings- och kompetensfrågor vill utskottet ej motsätta sig. Då en omprövning beträffande biträdespersonalens vid länsstyrelserna arbetsuppgifter och löneställning samt därmed sammanhängande spörsmål enligt vad utskottet under hand inhämtat kan väntas komma under bedömande av 1947 års biträdesutredning, synes syftet med motionerna I: 414 och II: 596 ha tillgodosetts. Utskottet kan därför icke tillstyrka en framställning av i motionerna angivet innehåll.

Med anledning av departementschefens förslag under rubriken särskilda framställningar vill utskottet erinra om sitt av fjolårets riksdag godkända utlåtande nr 145 rörande bl. a. den civila regionala beredskapsorganisationen. Likväl vill utskottet icke motsätta sig, att till förfogande för var och en av de fem civilbefälhavarna under nästa budgetår ställes en särskild föredragande, vilken i enlighet med departementschefens förslag med hänsyn till uppdragets helt tillfälliga natur bör vara arvodestänad. För att möjliggöra för civilbefälhavarna att erhålla den för uppdraget i varje särskilt fall mest lämpade förordar utskottet — med utvidgning härutinnan av departementschefens förslag — att, därest i enstaka fall annan tjänsteman vid länsstyrelse än länsassessor förordnas såsom föredragande, arvodel må utgå med belopp, motsvarande avlöning enligt

hans innehavande löneklass, dock icke högre löneklass än den högsta för länsassessor fastställda.

Departementschefens förslag beträffande lönegradsplacering av viss personal kan av utskottet i huvudsak förordas. Förslaget om ett särskilt lönetillägg till landshövdingen i Södermanlands län synes ur principiella synpunkter betänkligt. Då utskottet emellertid utgått från att ett bifall till vad departementschefen på denna punkt hemställt icke skall kunna givas prejudicerande verkan, har utskottet ej velat motsätta sig förslaget.

Vad departementschefen i övrigt anfört och föreslagit tillstyrkes av utskottet.

Kostnadsberäkningarna har utskottet funnit sig kunna godtaga.

Under återopande av det anförda hemställer utskottet,

I. att riksdagen må i anledning av Kungl. Maj:ts förslag samt motionen II: 533

a) godkänna av departementschefen i statsrådsprotokollet över inrikesärenden för den 14 mars 1952 föreslagna grunder för omorganisation av länsstyrelserna;

b) besluta, att omorganisationen skall träda i kraft den 1 januari 1953;

c) medgiva, att Kungl. Maj:t må utfärda de bestämmelser, som må bli erforderliga för genomförandet av omorganisationen;

d) bemyndiga Kungl. Maj:t att fastställa ändrad personalförteckning för länsstyrelserna i enlighet med vad av departementschefen i statsrådsprotokollet över inrikesärenden för den 14 mars 1952 samt av utskottet angivits;

e) godkänna följande avlöningsstat för länsstyrelserna, att tillämpas tills vidare fr. o. m. budgetåret 1952/53.

Avlöningsstat.

1. Avlöningar till landshövdingarna, <i>förslagsvis</i>	660 000
2. Avlöningar till övriga tjänstemän å ordinarie stat, <i>förslagsvis</i>	10 250 000
3. Avlöningar till tjänstemän å övergångsstat, <i>förslagsvis</i>	260 000
4. Arvoden och särskilda ersättningar, bestämda av Kungl. Maj:t:	
a) Ersättning till sakkunniga för biträde vid utredningar m. m., <i>förslagsvis</i>	98 000

b) Ersättning till militärassistenter, förslagsvis	71 500	
c) Ersättning till inkvarteringschefer, förslagsvis	10 500	180 000
5. Avlöningar till övrig icke-ordinarie personal, förslagsvis		12 250 000
6. Särskilda löneförmåner till ordinarie tjänstemän (representationsbidrag till landshövdingarna), förslagsvis		135 000
7. Tilläggsförmåner åt befattningshavare å äldre stat, förslagsvis		19 000
8. Rörligt tillägg, förslagsvis		7 746 000
Summa förslagsanslag kronor		31 500 000;

f) till *Länsstyrelserna*: Avlöningar för budgetåret 1952/53 under elfte huvudtiteln anvisa ett förslagsanslag av 31 500 000 kronor;

II. att motionerna I: 414 och II: 596 icke må till någon riksdagens åtgärd föranleda.

4:o) **Landsfogdarna m. fl.:** Avlöningar. Anslaget är i riksstaten för innevarande budgetår uppfört med 950 000 kronor.

I fråga om lönegradsplaceringen av landsfogdarna hänvisas till vad chefen för civildepartementet anfört i propositionen nr 107 rörande lönegradsplacering för vissa tjänster m. m. Anslagsposten till avlöningar till ordinarie tjänstemän föreslås för nästa budgetår uppförd med oförändrat 375 000 kronor.

Under anslagsposten till avlöningar till icke-ordinarie personal beräknas sammanlagt 201 000 kronor för avlöande av biträdande landsfogdar och fasta assistenter. Medelsbehovet för aspirantorganisationen uppskattas till 240 000 kronor. För arvoden åt tingsnotarier under tjänstgöring på landsfogdeexpedition anses slutligen — såsom för innevarande budgetår — böra upptagas ett belopp av 20 000 kronor. Den under anslagsposten erforderliga sammanlagda medelsanvisningen skulle alltså uppgå till 461 000 kronor, vilket belopp anses kunna avrundas till 460 000 (— 18 000) kronor. För rörligt tillägg anses böra avses 260 000 (+ 163 000) kronor. Anslaget bestämmes alltså till 1 095 000 (+ 145 000) kronor.

På personalförteckningen anses fr. o. m. nästa budgetår böra upptagas 24 ambulerande landsfogdeassistenter i Ce 25.

Utskottet. Ehuru utskottet måste ställa sig betänksamt mot en så kraftig uppräknings av anslaget, som här föreslagits, har utskottet, med hänsyn till att det ökade medelsbehovet får anses hänföra sig till den redan be-
2 — Bihang till riksdagens protokoll 1952. 6 saml. Nr 129—130.

slutade processreformen, icke kunnat motsätta sig departementschefens förslag. Utskottet förutsätter dock, att även den under förevarande punkt föreslagna personalförstärkningen blir föremål för omprövning.

Utskottet hemställer,

att riksdagen må

a) bemyndiga Kungl. Maj:t att vidtaga de ändringar i personalförteckningen för landsfogdarna m. fl., vilka av departementschefen angivits i statsrådsprotokollet över inrikesärenden för den 14 mars 1952;

b) godkänna följande avlöningsstat för landsfogdarna m. fl., att tillämpas tills vidare fr. o. m. budgetåret 1952/53:

Avlöningsstat.

1. Avlöningar till ordinarie tjänstemän, <i>förslagsvis</i>	375 000
2. Avlöningar till icke-ordinarie personal	460 000
3. Rörligt tillägg, <i>förslagsvis</i>	260 000

Summa förslagsanslag kronor 1 095 000;

c) till *Landsfogdarna m. fl.*: *Avlöningar* för budgetåret 1952/53 under elfte huvudtiteln anvisa ett förslagsanslag av 1 095 000 kronor.

Stockholm den 6 maj 1952.

På statsutskottets vägnar:

MARTIN SKOGLUND.

Vid förestående ärendes slutbehandling inom utskottet hava närvarit

från första kammaren: herrar Karl Andersson, Gustaf Karlsson, Iwar Anderson, Näsgård, Ohlon, fröken Andersson, herrar Leander, Eric Ericson, Pålsson, Näsström, Sundelin, Bergh, Ragnar Persson och Edvin Thun; samt

från andra kammaren: herrar Skoglund i Doverstorp, Ward, Malmberg i Skövde, Svensson i Grönvik, Mårtensson i Uddevalla, Lindholm, Rubbestad, Bergstrand, Åkerström, Hoppe, Petterson i Degerfors, fröken Elmén, herr Birke, fru Ericsson i Luleå och herr Nihlfors.

RESERVATIONER

vid punkten 3:o) (Länsstyrelserna: Avlöningar)

a) herrar *Karl Andersson, Gustaf Karlsson, Ohlon, Leander, Ragnar Persson, Edvin Thun, Åkerström* och *Petterson* i Degerfors, vilka ansett, att utskottet icke bort tillstyrka anställande av extra föredragande hos civilbefälhavarna för längre tid än ett år samt att därför andra och tredje meningarna i det stycke av utskottets uttalande, som på s. 15 börjar med orden »Med anledning» och på s. 16 slutar med orden »länsassessor fastställda», bort hava följande lydelse:

»Likväl vill utskottet icke motsätta sig, att till förfogande för envar av de fem civilbefälhavarna under nästa budgetår ställes en särskild arvodesanställd föredragande. Utskottet förutsätter, att dessa föredragande icke skola vara behöfliga mer än under nästa budgetår.»

b) av herr *Näsström*.

c) av herrar *Iwar Anderson* och *Nihlfors*.
